



Pargas
Parainen

Policy för finansierings- och placeringsverksamheten i Pargas stad

Pargas stad

Stadsstyrelsen 20.1.2025
Stadsfullmäktige xx.xx.2025



Innehållsförteckning

1. Finansierings- och placeringsverksamhetens utgångsläge	3
2. Finansieringsverksamhet	4
2.1. Finansieringsverksamhetens allmänna principer	4
2.2. Upplåning	4
2.2.1. Allmänna principer för upplåning	4
2.2.2. Finansieringsalternativ	4
2.2.3. Risker med upplåning och finansieringsriskhantering.....	5
2.2.4. Stadens metoder att hantera finansieringsrisker.....	6
2.3. Utlåning och garantier	7
2.4. Rapportering av finansieringsverksamhet och finansieringsriskhantering	8
3. Placeringsverksamhet.....	9
3.1. Grunderna för placeringar	9
3.2. Placeringsprodukter vilka kan användas	9
3.3. Principer för branschspecifika investeringar	10
3.4. Principer för placering av kassamedel	11
3.5. Tillgångar på basen av uppdrag.....	12
3.6. Placeringsrisker och deras hantering.	12
3.7. Användning av sakkunnigtjänster	13
3.8. Uppföljning och rapportering av placeringsverksamhet	13
4. Koncernfinansiering	14
5. Ikraftträdande.....	14

1. Finansierings- och placeringsverksamhetens utgångsläge

Enligt Kommunallagen 410/2015 § 14 tillhör det kommunfullmäktige att besluta dra upp riktlinjer för och besluta om finansierings- och placeringsverksamhet. Beslutsmakten gäller alla stadens tillgångar och rikedomar. Syftet med kommunallagens bestämmelse är att framhålla fullmäktiges roll i beslutsfattandet avseende förvaltningen av stadens tillgångar och investeringsverksamhet. Fullmäktige ska ta tydlig ställning till vilken typ av verksamhet staden som ägare och investerare är involverad i samt bevakning av att stadens kapital används effektivt, vilket stödjer stadens mål och strategi.

Fullmäktige beslutar även om intern kontroll och riskhantering samt beviljande av garantiåtagande eller annan säkerhet för annans skuld (t.ex. dotterbolag).

Den primära uppgiften för finansiering och placeringsverksamhet är att stödja driften av Pargas stad för att uppnå de strategiska och operativa mål som fullmäktige uppställt. Målet är att säkerställa stadens soliditet i alla marknadssituationer.

Placeringsverksamheten är uppdelad i investeringar relaterade till stadens industri och placering av kassamedel. Vidare kan staden ha donationsfonder som placeras enligt mandat. Industriella investeringar är aktie- eller skuldfinansierade investeringar som ombesörjer stadens uppgifter eller vars verksamhet är avsedd att stödja stadens verksamhet.

I finansierings- och placeringsverksamheten är det viktigt att identifiera de risker som staden står inför och fastställa riskgränser. Vid planering av finansierings- och placeringspolicy bör man ta hänsyn till ekonomins balans, optimeringen av finansieringen och marknadens inverkan. Uppföljning och övervakning av genomförda finansierings- och placeringsåtgärder bör ske planerligt och effektivt.

2. Finansieringsverksamhet

2.1. Finansieringsverksamhetens allmänna principer

Med finansieringsverksamhet avses stadens anskaffande av finansiering och därmed sammanhängande finansiell riskhantering, samt beviljande av finansiering eller garantier. Stadens verksamhet styrs av fullmäktige godkända finansieringsprinciper och budget.

Stadens inkomstkällor är skatteintäkter, statsandelar, driftsintäkter och skuldfinansiering (lånefinansiering). Intäkterna täcker stadens driftskostnader, investeringar, återbetalning av lån och kostnader för låneförvaltning. Målet är att lånefinansiering endast används för att finansiera investeringar som stödjer stadens livskraft och ekonomi.

Finansieringsverksamhetens primära funktion är att stödja Pargas stadskoncerns verksamhet för att uppnå de strategiska och operativa mål som fullmäktige har satt upp. Målet är att säkerställa den finansiering som krävs för tjänsteproduktion och investeringar, att minimera finansieringskostnaderna och utjämna fluktuationer på lång sikt samt att hantera finansiella risker.

Enligt Pargas stads förvaltningsstadga (fullmäktige 2.12.2024) kapitel 12 § 116 ingår i uppgifterna för stadens ekonomiska verksamhet att upprätthålla likviditet, sköta betalningstrafik, lånefinansiering och placeringsverksamhet samt upprätta och avveckla fonder. Enligt förvaltningsstadgan § 116 fattar fullmäktige också beslut om principerna för upplåning och utlåning. I samband med att budgeten godkänns fattar fullmäktige beslut om ändringar i utgivna lån och främmande kapital samt fastställer maximibeloppet för kortfristiga lån (till exempel kommuncertifikat).

2.2. Upplåning

2.2.1. Allmänna principer för upplåning

Upplåning kan delas upp i kortfristig och långfristig finansiering. Kortfristig finansiering omfattar lån under ett år, alla lån längre än detta är långfristiga. Genom att balansera kort- och långsiktig finansiering säkerställs stadens finansiering och soliditet under föränderliga omständigheter.

Att binda lån till en lång maturitet (lånetid) med fasta räntor minskar beroendet av förändringar i marknadsräntor, men samtidigt minskar det också möjligheterna att dra nytta av låga eller fallande marknadsräntor. Att binda sig till korta lånetider och rörliga räntor ökar beroendet av förändringar i marknadsräntor och ökar ränte- och återfinansieringsrisken, men förbättrar samtidigt möjligheterna att dra nytta av fallande eller låga räntor.

2.2.2. Finansieringsalternativ

Till kortfristiga finansieringsinstrument hör kommuncertifikat, kreditlimiter och koncernkonto. Kommuncertifikat används i första hand för kortfristig skuldfinansiering, dock som huvudregel

högst 60 % av låneportföljens totala belopp. Instrument som används för långfristig finansiering inkluderar skuldebrev, obligationslån (masskuldebrev) och leasingfinansiering.

Enligt uppdelningen nedan är finansieringsverksamheten uppdelad i kortfristig (under 1 år) och långfristig finansiering (över 1 år).

Kortfristig finansiering

- koncernkonto
- kommuncertifikat (kortfristiga obligationslån)
- bankernas kreditlimiter

Långsiktig finansiering

- skuldebrev
- obligationslån (masskuldebrev)
- leasingfinansiering

Syftet är att i mån av möjlighet använda grön finansiering avsedd för miljövänliga investeringar då stadens investeringar uppfyller kraven för användning av dessa och finansieringsvillkoren är konkurrenskraftiga. Grön finansiering kan sökas för ett investeringsprojekt som medför tydliga och mätbara effekter som gynnar miljön.

Stadens upplåning och finansiering sker endast i euro. Upplåning i utländsk valuta är förbjudet. Staden pantsätter egendom för upplåning endast i undantagsfall.

2.2.3. Risker med upplåning och finansieringsriskhantering

Finansieringsrisker är relaterade till priset på kapital (ränterisk), förändringar i lagstiftning och marknadsläget (tillgänglighetsrisk) samt refinansiering av förfallande lån (återfinansieringsrisk).

Ränterisk består av priset på kapital (räntan) och riskpremien, det vill säga lånemarginalen. Det totala priset på kapital påverkas avsevärt av stadens kreditvärdighet och finansiella ställning, den allmänna ekonomiska situationen, finansmarknadsläget och de finansmarknadernas funktionsförmåga. Ränterisk uppstår och realiserar när förändringar i marknadsräntor och räntemarginaler påverkar stadens finansieringskostnader.

Tillgänglighetsrisk uppstår på grund av fluktuationer på finansmarknaderna förorsakade av konjunktur- och marknadsläget. Tillgänglighetsrisk uppstår när priset på långfristig finansiering stiger och tillgången på kapital försvagas.

Återfinansieringsrisk är relaterad till förfallande finansiering, som måste återfinansieras med skuldkapital. Återfinansieringsrisk inkluderar ränte- och tillgänglighetsrisker. Återfinansieringsrisk materialiseras t.ex. i situationer där investeringens löptid är längre än lånetiden eller det lån som ska återfinansieras är bullet-lån, det vill säga lånet betalas tillbaka i sin helhet på förfalldagen. Under normala marknadsförhållanden är priset på kortfristigt kapital förmånligare än priset för långfristig finansiering. Kortfristigt kapital innehåller en högre återfinansieringsrisk.

Finansieringsrisker minskas genom att diversifiera finansieringen, t.ex. lånetid (maturitet), återbetalningssätt, finansieringskälla och räntebindning. Finansieringsriskhantering innebär en

balansering mellan priset på lånefinansiering och risken. Kreditvärdighet är också viktigt vid säkring av finanseringsrisker.

Ränterisken hanteras genom att diversifiera låneportföljen i lån med fast och rörlig ränta, maturitetsfördelning och räntesäkringar. Räntesäkringar kan användas för att justera eller ta bort negativa effekter av stigande räntor. Ett lån med rörlig ränta kan ändras till fast ränta genom en ränteswap, vilket förbättrar förutsägbarheten i räntekostnaderna. Ett säkringsavtal är ett separat avtal som skyddar ett eller flera lån eller en viss del av låneportföljen. Även framtida lånebehov kan säkras på förhand.

Tillgänglighetsrisken hanteras genom att använda olika finansieringskällor mångsidigt. Återfinansieringsrisk och likviditetsrisk hanteras genom kassaplanering, fördelning och förlängning av lånetider. Långa lånetider ökar förutsägbarheten i kassaflöden, men ökar kostnaderna på längre sikt. En optimal finansieringsstruktur består av kortsiktig och långfristig finansiering.

En dimensionering av investeringsnivån att matcha stadens inkomstfinansiering och begränsa stadens skuldsättning är av central betydelse vid hantering av finanseringsrisk.

En återfinansieringsrisk kommer alltid att finnas och det är inte ekonomiskt lönsamt att helt eliminera den risken. Återfinansieringsrisken hålls på en hanterbar nivå.

2.2.4. Stadens metoder att hantera finanseringsrisker

Målsättningen är att lånen delas upp i kort- och långfristiga lån på så sätt att när räntan är låg strävar man efter att ha en längre maturitet på lånen (genomsnittlig maturitet) och när räntan är hög är målet att ha en kortare löptid på lånen.

Allmänt taget så är stadens målsättning att skaffa långfristig finansiering, eftersom stadens investeringar är långsiktiga. Lånens återbetalning kan vara jämn amortering och bullet. Återfinansieringsrisken hanteras genom att fördela lånens amorteringar och förfallodag jämnt över tiden.

Stadens förvärvar långsiktigt skuldkapital i första hand med skuldebrev. Leasingfinansiering används främst för köp av lös egendom. Leasingfinansiering av investeringar kan användas när dess användning som finansieringsform är motiverad. Beslut om användning av leasingfinansiering görs i samband med investeringens projektplan.

Säkringsgraden anger hur stor andel av låneportföljen är bunden till fast ränta. Lån bundna till fast ränta och räntesäkringar utgör den fasta ränteandelen av den totala låneportföljen. Lån anses vara säkrade om de är bundna till fast ränta eller om ett lån bundet till rörlig ränta har konverterats till fast ränta med en räntesäkring (derivatinstrument).

För att minska marknadsräntornas ränterisk kan Pargas stad använda ränteswappar och ränteoptionskontrakt (t.ex. räntetak, räntekorridor). Strukturerade derivatkontrakt bör icke användas (t.ex. kombinationer av ränteswappar och ränteoptioner, inflationslänkade ränteswappar, etc.). Räntesäkringar bör konkurrensutsättas, särskilt om befintliga räntesäkringar ommodifieras. För att kunna göra räntesäkringar bör staden ingå avtal med samtliga banker vilka erbjuder möjligheten till detta.

Användningen av och uppgörande av räntesäkringar baserar sig på generella derivatavtal som slutits med banker och finansinstitut vilket har godkänts av fullmäktige. Vid räntesäkring och kalkylering av låneportföljens säkringsgrad beaktas även den projiserade (framtida) låneportföljen. Beroende på marknadsläget kan även framtida finansieringsbehov och refinansiering av bullet lån säkras i förväg med räntesäkringskontrakt som börjar i framtiden, så kallade forward-start räntesäkringar. Vid uppgörande av räntesäkringar bör motparten vara en inhemsk eller utländsk bank/finansinstitut med god kreditvärdighet.

Det är acceptabelt att staden tidvis måste betala en ränta som ligger högre än marknadsräntan och att låneportföljens genomsnittliga ränta stiger då man förbereder sig för framtiden genom att räntesäkra.

Den nuvarande låneportföljen för staden Pargas bör i allmänhet ha en säkringsgrad som ligger mellan 30 % och 85 %. Vid låga räntor kan säkringsgraden ökas ända upp till 100 %. Den prognostiserade låneportföljen (budgetperioden och högst 10 år in i framtiden) kan säkras upp till max. 75 %. Den rådande säkringsgraden påverkas av ränteutsikter och läget på räntemarknaden. Säkringsgraden kan justeras beroende på räntemarknadsläget.

2.3. Utlåning och garantier

Vid beviljande av lån och garantier iakttas Kommunallagens 129 §, enligt vilken lån, borgen eller säkerhet som staden lämnat inte får äventyra stadens möjligheter att fullgöra sina i lagstadgade åligganden. Staden får inte lämna lån, garanti eller annan garanti om det innebär en betydande ekonomisk risk.

Stadens intressen ska tryggas med tillräckligt omfattande garantier eller motgarantier. Vid beviljande av garantier och lån ska effekterna av kommunallagen och EU:s statsstödsförordningar (artiklarna 107 och 108) beaktas. Beviljandet av lån och garanti övervägs alltid från fall till fall.

Staden kan bevilja koncernföretag (stadskoncernbolag) finansiering på eget kapital. Möjliga finansiella instrument inkluderar alla instrument som tillåts enligt relevant lagstiftning, till exempel teckning och ökning av aktiekapital och grundkapital, investering i en fri kapitalfond, kapitallån och konvertibelt masskuldebrev.

Vid beviljande av ett lån kräver staden en realistisk motgaranti och uppställer marknadsmässiga lånevillkor för lånet, inklusive räntan på lånet. Staden tar ut lån med en normal marknadsmässig ränta som är minst den ränta som staden själv betalar upplåning.

Preliminärt så är beloppet för motsäkerhet är $1,3 \cdot \text{lånekapitalet}$ eller säkerheten, och det indikativa beloppet för den årliga garantiprovisionen är 0,3 - 0,5 %, beroende på finansieringsobjektet. Garanti- och motgarantibelopp och årlig garantiprovision definieras i samband med beslutet om beviljande av garanti.

Den garanti som en dotterbolag på en konkurrensutsatt marknad kan ge för skulder eller andra åtaganden får uppgå till högst 80% av det lån som är föremål för garantin. Ett beslut om garanti får ej verkställas förrän det har vunnit laga kraft. Om koncernbolaget som beviljats garanti har minoritetsägare, bör dessa täcka sin andel av risken genom en motgaranti eller annan godtagbar säkerhet.

Stadsfullmäktige beslutar om beviljande av lån och garantier.

2.4. Rapportering av finansieringsverksamhet och finansieringsriskhantering

Finansieringsverksamhet rapporteras till stadsstyrelsen halvårsvis och finansriskhantering rapporteras halvårsvis. En mer heltäckande översikt över finansieringsverksamhet och finansieringsriskhantering redovisas till fullmäktige en gång per år efter fastställande av bokslutet. I den mer omfattande översikten till fullmäktige lämnas information om förverkligandet av principerna för finansieringsverksamheten och finansieringsriskhantering i stadskoncernen. Vidare så redovisas framtida finansieringsverksamhetsåtgärder samt en översikt över läget på finansmarknaden.

Rapporteringen omfattar åtminstone följande:

- lånefinansieringen som helhet (fördelning av kortsiktig och långfristig finansiering)
- låneportföljens genomsnittliga ränta
- låneportföljen säkringsgrad - nuläge och om möjligt även den prognostiserade säkringsgraden
- utlåning som beviljats koncernbolagen
- finansieringskostnadernas utfall (jämförelse prognos versus utfall) i samband med bokslutet

3. Placeringsverksamhet

3.1. Grunderna för placeringar

Stadens placeringsverksamhet är uppdelad i investeringar relaterade till stadens industri och placeringar av kassamedel. Staden kan också ha donationsfonder som kan placeras på mandat.

Med investeringar relaterade till stadens industri avses investeringar i branscher som främjar stadens olika målsättningar såsom tjänsteproduktion, förändring av den ekonomiska strukturen och säkring av sysselsättningen i staden. Investeringar kan göras med eget kapital eller skuldfinansiering. Se vidare kapitel 3.3. Placering av överskottsmedel och kassaöverskott innebär placering av kassamedel.

Stadens placeringsverksamhet bör som utgångsläge vara ekonomiskt lönsamt. Bevarande av investeringens eller placeringens realvärde kan betraktas som ett minimikrav. Avkastningen på investeringar och placeringar bör även täcka kostnaderna för att sköta dessa. Fullmäktige beslutar om investeringsarnas och placeringarnas avkastningsmål, vilka baserar sig på marknadens rådande avkastningsförväntningar.

Långsiktigt årligt avkastningskrav för tillgångar eftersträvas:

Penningmarknadsinvesteringar 3 %

Obligationer, masskuldebrev 4,5 – 6 %

Aktieinvesteringar 10 %

Placeringsverksamhet är ett långsiktigt arbete som bör skötas planerligt och på ett sätt som säkerställer likviditeten. Placeringsverksamhetens risker bör kartläggas och minimeras och man bör eftersträva att proaktivt säkra sig mot risker. Finansiering av placeringar (finans-) med upplåning tillåts ej.

Utöver de ekonomiska målsättningarna bör stadens placeringsverksamhet ta hänsyn till de sociala förpliktelser och förväntningar som ställs gentemot den offentliga förvaltningen och godkända verksamhetsprinciper. Placeringsobjektets bransch eller verksamhetsmetoder får inte stå i strid med stadens uppgifter och verksamhetsprinciper.

Stadens placeringsverksamhet bör ta hänsyn till principerna för ansvarsfull placeringsverksamhet. Det här innebär i synnerhet att ta hänsyn till faktorer relaterade till miljö, sociala frågor och bolagsstyrning vid beslut om placering, val av partners och främjande av ansvarsfullhet.

Stadens placeringsverksamhet bör upphandlas och konkurrensutsätta då det finns möjlighet därtill. Detta gäller både vid upphandling av placeringsobjekt och investeringstjänster.

3.2. Placeringsprodukter vilka kan användas

Placeringsverksamhetens målsättningar och de typer av tillgångar som används i placeringssverksamheten samt deras allokering påverkas av tillgångens art.

Placeringar kan delas in i tre typer av tillgångar: ränteplaceringar, aktieplaceringar och övriga placeringar. Övriga placeringar inkluderar tillgångar utanför traditionella noterade ränte- och

aktieplaceringar, såsom fonder som investerar i fastigheter, infrastruktur, råvaror eller onoterade aktie- och ränteinvesteringar.

Allokeringen av placeringar (tillgångsklassfördelning) kan användas för att kontrollera den förväntade avkastningen, hantera risknivån och dra fördel av marknadsläget. För placeringar i olika tillgångar kan anges en så kallad neutral allokering samt ett intervall vilket möjliggör omfördelning av tillgångar vid olika marknadslägen.

De placeringsinstrument som staden kan använda sig av är:

1. Ränteplaceringar, antingen direkt eller via fonder
konto och tidsbundna depositioner
penningmarknadsdepositioner
Statsobligationer utgivna av den Finska staten och andra länder i EMU-regionen, utgivna i euro
Obligationer och masskuldebrev emittare av europeiska företag (investment grade och High Yield)
2. Aktieplaceringar
placeringsfonder som investerar i börsnoterade aktier och börsnoterade fonder
börsnoterade aktier
3. Övriga investeringar, som fondinvesteringar eller med vinstandelsstruktur
råvaror
fastigheter
skog
infrastrukturinvesteringar
kapitalinvestering (privata equity)

Staden gör inga direkta valutainvesteringar och ej heller direktinvesteringar i derivatavtal (valuta, ränta, råvaru). De placeringsfonder staden investerar i kan och får investera i derivat enligt placeringsfondens regler.

Den neutrala allokeringen och intervallen för placeringsportföljens innehåll definieras enligt följande:

Tillgång	Neutral allokering	Intervall
Ränteplaceringar	50 %	30-70 %
Aktieplaceringar	30 %	10-50 %
Övriga	20 %	10-30 %

3.3. Principer för branschspecifika investeringar

I budgeten görs årligen beslut om branschspecifika investeringar. Fullmäktige kan göra enskilda beslut om investeringar. Pargas stad kan bara göra branschspecifika investeringar som stödjer stadens uppgifter och målsättningar.

Vid branschspecifika investering bör staden se till att det investerade kapitalet tryggas och att staden har tillräckligt med inflytande och möjlighet att påverka i de företag man valt att investera i förhållande till det investerade kapitalet, t.ex. i fråga om kontroll och beslutanderätt. Investeringar kan göras via lån och kapitalplaceringar. Investeringar relaterade till branschen kan också göras genom upplåning.

Principerna för branschspecifika investeringar tillämpas också på stadens utlåning. Beslut om branschspecifika investeringar kräver att det anslag för ändamålet tillgängligt i budgeten.

Innan beslut om branschspecifika investeringar tas bör en riskbedömning utföras där åtminstone följande uppgifter förtydligas och utvärderas:

- Företagets affärsmässiga förutsättningar
- Företagets och eventuella avtalspartners ekonomiska och finansiella ställning samt funktionell bakgrund
- Bedömning av risker och möjligheter för den branschspecifika investeringen
- Totalbeloppet av stadens investering vid grundandet av bolaget och köp av aktier
- Övriga aktieägares tilläggsinvesteringar i samband med en utvidgning av verksamheten
- Säkerställande av stadens intressen genom ett aktieavtal.

Kapitalavkastningsmål definieras i samband med investeringsbeslutet.

3.4. Principer för placering av kassamedel

Utgångspunkten för kassahanteringen är att behålla en bra och tillräcklig likviditet för att staden ska kunna klara av sina kortsiktiga skyldigheter, som t.ex. betalningar från kassan och låneamorteringar. Kassamedel ämnade för kontinuerliga utbetalningar tillhör ej placeringsmedel.

Kassamedel vilka ej är bundna till utbetalningar eller till att säkra likviditet kan placeras. Kassamedel är tillgångar som är bundna till utbetalningar och kassaöverskott. Betalningsmedel för utbetalningar finns på brukskonton i banken.

För upprätthållande av en grundläggande likviditet krävs som minimum en 10-20 dagars kassa. Stora investeringar och utbetalningar kräver ibland en större kassa.

Kassaöverskottet kan beroende på placeringstiden fördelas på kort- och långsiktigt kassaöverskott. Kortfristiga kassaflöden kan placeras med en löptid upp till högst ett år. Det primära syftet med kortsiktiga kassaöverskott är att säkerställa likviditeten genom en bättre avkastning. Placeringsinstrument som lämpar sig för hantering av kortfristiga kassaöverskott är placeringar med låg volatilitet och bra likviditet. På fråga kan komma bl a tidsbundna depositioner, finansinstitutens placeringsbevis, av kommuner och finansinstitut emitterade kommuncertifikat samt placeringsfonder vilka investerar i kort ränta (Euribor).

Det är inte tillåtet att investera kortsiktigt kassaöverskott i aktier eller aktiebaserade instrument. När kassaöverskott placeras bör hänsyn tas till en tillräcklig diversifiering av placeringarna.

Långfristigt kassaöverskott är placeringar med en löptid på minst ett år. Till långfristiga placeringar hör bland annat masskuldebrev, placeringsfonder och tidsbundna depositioner. Aktierelaterade placeringsinstrument är börsnoterade aktier, aktiefonder och blandfonder. För långfristiga placeringar bör man eftersträva en avkastning som överstiger den genomsnittliga

ränta staden betalar för främmande kapital dvs låneupptagning. Alternativt så kunde staden använda kassaöverskott till att amortera bort lån och därmed minska på lånestocken.

Placering av kassaöverskott bör upphandlas och konkurrensutsätta då det finns möjlighet därtill.

Det kassaöverskott som överskrider likviditetsbehovet används i staden främst för att minska skuldsättningen eller för att finansiera investeringar med kassaöverskott i stället för med låneupptagning.

3.5. Tillgångar på basen av uppdrag

Tillgångar som tillfallit stadens ägo eller förvaltning på basen av uppdrag, till exempel donationer eller donationsfonder, kan vara värdepapper, kontanta medel eller bankfordringar.

Tillgångars användnings- och placeringsprinciper bestäms i första hand utifrån gåvobrevet, testamentet eller fondreglerna eller annat användningsändamål. Fondernas regler bestäms av stadsstyrelsen.

Den allmänna principen är att donationsfonders tillgångar placeras med låg risk eller på fondens egna penningkonton så att de är tillgängliga enligt fondens regler. Medel från donationsfonder placeras diversifierat i kortsiktiga eller långsiktiga placeringsinstrument i likhet med stadens riktlinjer gällande placering av kassaöverskott. Tillgångar som erhållits som donation kan även inkludera direkta aktieplaceringar. Avkastningen från placeringarna läggs till donationsfondens kapital.

För tillgångar som tillfallit staden som en följd av donation och som finns på betaltransaktionskonto betalas ingen ränta.

3.6. Placeringsrisker och deras hantering.

Risker förknippade med placeringsaktiviteter bör beaktas på förhand. Risker förknippade med placeringar kan minimeras genom diversifiering av tillgångar mellan och inom tillgångsslag. Storleken på risk påverkas av t.ex. beroendeförhållanden mellan olika placeringsobjekt, kreditvärdighet, geografisk diversifiering, likviditet och tidsmässig diversifiering av placeringar.

Risker kan delas in i likviditets-, kredit- och marknadsrisker. Marknadsrisker kan vidare delas in i ränterisk, aktieplaceringars prisrisk, råvarurisk och valutakursrisk.

Likviditetsrisk gör att stadens kassamedel inte räcker till för att klara av kassautbetalningar. Likviditetsrisken hanteras med kassaplanering, tillräckligt stora och likvida kassaressurser. Utöver tillräckliga likvida medel säkerställs likviditeten med kommuncertifikatprogram och koncernkonto. Likviditetsrisken minskas genom att diversifiera placeringarna till tidsbundna och tillgångar som har en andrahandsmarknad (börs).

Kredit- och motpartsrisk innebär en risk för staden. Ifall risken realiserar så får inte staden tillbaka det investerade kapitalet eller dess avkastning. Kredit- och motpartsrisken bör beaktas då avkastningskravet fastställs. Staden minimerar kreditrisken för sina placeringar genom att göra ränteplaceringar med tillräcklig kreditvärdighet eller genom att begränsa andelen

placeringar i en viss riskkategori (t.ex. högavkastande företagslån) och genom att sprida placeringarna både tids- och omfångsmässigt i tillräckligt stor omfattning.

Med ränterisk avses den osäkerhet som orsakas av ränteförändringar i placeringens avkastning (ränterisk) eller värde (prisrisk). Ränterisken hanteras genom att investera i placeringar med fast ränta eller lång maturitet. Å andra sidan hanteras ränterisken genom att placera kortfristigt.

Den tillgångsspecifika risken hanteras genom att diversifiera placeringarna i ränte- och aktieplaceringar, som skiljer sig från varandra vad gäller ränte- och prisrisk.

En värdepappersinvesterings prisrisk kan mätas med volatilitet, det vill säga standardavvikelsen. Ju större volatiliteten är, desto större är osäkerheten gällande placeringens framtida avkastning. Av denna anledning är aktieplaceringarnas andel av allokeringen (portföljen) begränsad. Aktieportföljens prisrisk kan minimeras genom branschvis och geografisk diversifiering. Genom att placera i en aktiefond minskar prisrisken förknippad med aktierplaceringar redan i sig självt.

Valutakursrisk uppstår då investeringar denomineras i en annan valuta än euro. Valutakursrisk kan hanteras genom att begränsa andelen placeringar gjorda i en annan valuta än euro. Vidare så kan man välja placeringsinstrument som är skyddade mot valutakursrisk. Pargas stad bör ej välja placeringar som kan ha valutakursrisk förutom under exceptionella omständigheter.

3.7. Användning av sakkunnigtjänster

Om staden idkar placeringsverksamhet så kan en kapitalförvaltares tjänster användas. Staden kan anförtro förvaltningen av finansiella tillgångar till en eller flera kapitalförvaltare. Staden kan också göra separata fondinvesteringar. Kapitalförvaltningstjänster kan och bör konkurrensutsättas.

Staden förutsätter att kapitalförvaltare följer FN:s principer för ansvarsfulla investeringar (PRI) och att de inkluderar hållbarhetsfrågor (ESG) som en del av investeringsprocessen. Kapitalförvaltaren ska följa de investeringsprinciper som godkänts av fullmäktige, fondernas regler och den för fonderna godkända investeringsplanen.

3.8. Uppföljning och rapportering av placeringsverksamhet

Rapporteringen anordnas så att tillräcklig och aktuell information erhålls gällande de totala placerade tillgångarna för beslutsfattande och övervakning. Placeringarna sammanfattas och redovisas för stadsstyrelsen och fullmäktige i samband med bokslutet.

Kapitalförvaltarna rapporterar om placeringsverksamheten månatligen där marknadsvärden, avkastning, allokering av placeringar, förändringar i allokeringen, kostnader och risknivå framgår.

Väsentliga förändringar redovisas till fullmäktige vid behov i samband med kvartalsrapporteringen.

4. Koncernfinansiering

Stadens dotterbolag svarar så långt det är möjligt för finansierings- och kapitalförvaltning. De primära sätten att genomföra detta är att upprätthålla tillräcklig lönsamhet, effektiv riskhantering och rationell finansiering av investeringar.

Staden använder ett koncernkonto vars användning alltid kräver ett separat avtal med koncernbolaget. För att kunna utnyttja koncernkontot till fullo är det viktigt att alla betydande koncernbolag är representerade och att penningmedel centraliseras till bank och konton som koncernens ägarstyrning hänvisar till.

Inom ramen för stadskoncernens finansiella ställning kan koncerninterna finansiering arrangeras för att undvika onödiga finansiella kostnader ur koncernens synvinkel.

Mera långsiktiga finansieringsarrangemang bör lösas med normal låneupptagning eller andra former av finansiering.

Dotterbolagens viktigaste investeringar, finansierings-, låne-, garanti- och säkerhetsfrågor bereds i samarbete med den operativa koncernledningen. Gemensamma instruktioner och principer för koncernen säkerställer effektiva och ekonomiska lösningar när det gäller koncernens nytta i sin helhet, även ur planerings- och organiseringssynpunkt.

5. Ikraftträdande

Denna policy för finansierings- och placeringsverksamheten ersätter Pargas stads tidigare finansieringspolicy som godkändes av stadsfullmäktige 13.11.2012 och kommer att träda i kraft från och med fullmäktiges godkännande.